

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/2003 - 10 pàgines
Sessió ordinària del dia 27 de juny del 2003

El dia 27 de juny del 2003, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 33/2003, que és el següent:

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de les finances comunals.

2- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Miquel Alís Font i del Sr. Cándid Naudi Mora per trobar-se en una sessió del Consell d'Europa; del Sr. Guillem Valdés Alemany per trobar-se fora del país; del Sr. Josep Areny Fitó per motius familiars; del Sr. Daniel Mateu Melción i del Sr. Patrick García Ricart.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial; Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia, i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari
de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Passarem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de les finances comunals.

Aquesta Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 32/2003 del 23 de juny.

El Govern ha renunciat a presentar el criteri dins del termini reglamentari previst.

Abans de passar al debat voldria dir que s'han detectat uns errors. Primerament, uns errors de contingut d'estructura dels quals us dono lectura. Actualment se us està distribuint una llista i, doncs, la llei que es debatrà i que es sotmetrà a votació contindrà aquestes modificacions.

En primer lloc cal modificar el final del quart paràgraf de l'exposició de motius, la referència a la Llei, ja que l'enunciat correcte és: "Llei qualificada de transferències als comuns".

Cal substituir en tots els titulars: capítol per títol (així com en les referències del darrer paràgraf de l'exposició de motius, del punt 2 de l'article 12, de l'apartat c) del punt 2 de l'article 68, i de la disposició addicional segona); secció per capítol (així com en les referències del punt 2 de l'article 12, de l'apartat c) del punt 2 de l'article 68, i de la disposició addicional segona); i títol per secció.

El punt 3, de l'article 45 s'ha de referir a l'article 47, no al 48.

La referència de l'apartat c), del punt 2, de l'article 68 ha de ser al capítol tercer, no al capítol quart.

L'apartat b), de l'article 73 s'ha de referir a l'article 65, i no a l'article 64.

I finalment, la referència del primer guió del punt 7, de l'article 85 ha de ser a l'article 77, no a l'article 78.

També s'han detectat alguns altres errors de presentació i ortogràfics, doncs, que se'n farà la corresponent correcció.

Feta aquesta precisió i indicant aquests canvis que s'efectuaran a la Llei, la Llei que serà ara debatuda els contindrà.

Tot seguit, doncs, tenen la paraula els grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals integrants del Grup Mixt, entenem com a essencial dita normativa als efectes de què els comuns tinguin al seu abast l'instrument jurídic necessari per a desenvolupar amb plenitud les seves competències i potestats financeres i tributàries derivades de la potestat tributària originària de l'Estat.

Per tant, i entenent que la creació de tributs estava subjecte a una reserva de llei d'ençà la promulgació de la nostra Constitució, era necessària l'aprovació de la llei que avui es sotmet a votació davant d'aquest Consell General.

La impossibilitat per part dels comuns de desenvolupar les seves potestats, ocasionada per dita llacuna legal, ha fins i tot facultat que es pronunciïn sentències per part dels tribunals superiors, sales administratives, constatant les reserves de llei abans invocades, deduïda de l'article 37 de la Constitució, en instituir que el sistema fiscal ha de trobar-se establert per la llei. El mateix Tribunal Constitucional en la seva sentència del 12 de maig de 1997, emesa en la causa 97-2-L, afirma que aquesta disposició legal fixa, en termes generals i sense cap excepció, una reserva general de llei en l'ordre tributari i fiscal, tot afegint posteriorment que la creació de tributs i la determinació dels seus elements essencials només poden ésser establerts per la Llei qualificada de delimitació de competències i per la llei particular de creació de cada tribut.

Tanmateix, la Llei de bases de l'ordenament tributari, recollint aquests principis, estableix que la regulació dels elements essencials correspon al Consell General, atès que els tributs només poden ésser establerts per llei, i considera elements essencials dels tributs la determinació del fet generador, dels obligats tributaris, de la base de tributació, dels tipus de gravamen, del meritament, de la quota i del deute tributari.

L'article 2 de la vigent Llei general de les finances públiques estableix que cal aprovar per llei l'establiment, la modificació i la supressió dels tributs i la regulació de llurs elements essencials.

Per tant, davant d'aquests antecedents, és òbvia la nostra predisposició a la iniciativa legislativa que ara debatrem, més si tenim en compte que tots els grups parlamentaris han efectuat un gran esforç de treball per tal de culminar la redacció del projecte que es sotmet a votació amb l'ànim justament de preservar el principi de reserva legal abans invocat.

Ara bé, si bé els consellers generals integrants del Grup Mixt coincideixen plenament en la globalitat i objectius del Projecte de llei, despleguem mitjançant aquesta intervenció, els nostres dubtes en relació i en concret a l'article 43 del Projecte de llei, relatiu a la definició i modalitats d'endeutament.

L'article referit, desglossa l'endeutament comunal en: l'endeutament de les administracions comunals; l'endeutament de les societats públiques participades per l'Administració comunal definides a l'article 53.1 del Projecte de llei analitzat i finalment, l'endeutament de les altres societats participades pel comú.

Aquesta diferència entre societats participades relativa al control comunal, estableix un clar tractament diferenciatiu entre aquelles societats públiques comunals quina participació en el capital de les quals per part dels comuns és majoritària o suficient per tenir-ne el control, i aquelles altres societats on la participació del comú no permet dita majoria o suficiència en el seu control.

Veiem com l'article 43.2 estableix que l'endeutament de les societats públiques participades majoritàriament per l'Administració comunal o quina participació permet de forma suficient per part del comú el seu control, sigui computat en la seva totalitat com deute del comú.

En canvi, aquelles societats on la participació comunal no és majoritària o no permet el control per part del comú de les mateixes, el seu endeutament es computarà si supera l'import dels fons propis de l'entitat participada, proporcionalment al percentatge de participació del seu capital social.

La correcció de l'endeutament de la societat participada es calcula amb l'import dels seus fons propis -capital social desembossat, reserves, resultat de l'últim exercici, resultat pendent d'aplicació-, però, a les societats públiques participades pel comú es computa tot el seu endeutament -a prorrata de la participació comunal- i, doncs, aquesta

correcció no intervé; en canvi l'endeutament a computar de les altres societats participades pel comú es corregeix per l'import dels seus fons propis.

Creiem que els efectes d'aquesta normativa facultarà pel moment i d'immediat un càstig per als comuns que participen en l'actualitat, majoritàriament o que assumeixen el control suficient de societats públiques, no podent oblidar que aquestes societats gestionen actualment i habitualment, i han promogut les estacions d'esquí, motors econòmics del nostre Principat d'Andorra i del nostre turisme.

Per altra banda, no es justifica la diferència de tractament entre els dos tipus de societat, podent el tractament diferenciatiu dels dos tipus de societats invocades, significar un trencament del principi d'igualtat constitucionalment contingut.

Per aquestes circumstàncies i consideracions així com per les reserves exposades, no volent que la nostra reticència en aquestes aspectes puntuals perjudiqui la promulgació de la Llei -doncs, entenem que la mateixa en la seva globalitat és un bon instrument necessari per al desenvolupament de les competències de les corporacions comunals-, exposem, però, per mitjà de la nostra abstenció, els dubtes que tenim en quant a l'aplicació de l'article 43 de la Proposta de llei.

El Sr. síndic general:

A continuació pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Toca avui debatre la Proposició de llei de les finances comunals.

Permeti'm que separi el meu exposat en dues parts ben diferenciades: l'una portant sobre el fons de la Llei, l'altra essent més aviat una reflexió personal sobre la forma emprada per a dur a terme el text fins a poder-lo presentar davant d'aquesta Cambra.

Quant a la Llei en diré primer que per fi, arriba al Consell, ja era hora que veiés la llum!

El text, més bo o més dolent, arriba per fi al Consell General i, és fàcil augurar, vist la forma com hi arriba, que finalment els comuns podran disposar, a partir d'aquest estiu, d'una eina que

no els deixarà a l'estacada en l'aspecte financer com ha estat el cas una mica fins ara.

Deia: més bo o més dolent, el text.

Efectivament, aquest no és el text final que ens hagués agradat als socialdemòcrates, tot i així, l'hem signat i l'assumim perquè considerem que més val disposar d'una eina, per limitada i incompleta que sigui, que no pas no disposar de res o de quasi res com és el cas actualment.

En el document de treball que vam fer a mans als dos altres grups al setembre del 2002, deixàvem de manifest quin era el plantejament socialdemòcrata respecte a les finances comunals.

"La hisenda comunal -dèiem en el document, i cito- s'ha de construir a partir dels preceptes consagrats en la Constitució. Entre aquests principis, cal esmentar molt especialment els quatre següents: el principi de suficiència, que comporta que els recursos atribuïts als comuns han de ser adequats per al finançament dels serveis que tenen atribuïts; el principi d'autonomia, que implica que els comuns han de gaudir de marges d'autonomia apropiats per determinar la seva despesa i per poder incidir de manera significativa en el seu volum d'ingressos. El principi d'igualtat, que significa que els ciutadans han de tenir la possibilitat d'accedir a nivells similars de serveis sense haver de fer un esforç fiscal diferent; i, el principi de coordinació, entre el govern central i els governs comunals."

Continuàvem dient en el document: "La hisenda comunal, en el marc en el qual ens estem inscrivint, s'hauria de nodrir de tres fonts d'ingressos fonamentals: en primer lloc, els tributs propis -impostos i taxes-, sobre els quals els comuns han de tenir plena responsabilitat; en segon lloc, la participació en els rendiments d'alguns impostos estatals; en tercer lloc, les transferències."

Plantejàvem llavors en tres apartats diferents: 1. el model d'hisenda local; 2. la participació en els impostos estatals; i 3. les transferències corrents.

Proposàvem que el model d'hisenda local s'havia, al nostre entendre, de basar en un esquema en el que els ingressos tributaris -impostos, taxes i participació en impostos estatals- vinguessin a representar entorn del 50-60% dels recursos; les transferències de l'Estat -fonamentalment corrents- un

percentatge de l'ordre del 35-40%, i els ingressos patrimonials a l'entorn del 10%.

"En el model que proposàvem -continuava encara dient el document- la hisenda comunal podria contenir els següents tributs propis: en primer lloc, un impost sobre la propietat immoble, que podria refondre els dos tributs actualment existents sobre la propietat. Aquesta figura hauria de constituir l'eix de la imposició comunal.

En segon lloc, les figures tributàries tradicionals tals com el foc i lloc, que encara que tenen un pes molt reduït en termes quantitius, poden contribuir a reforçar el marge d'autonomia comunal.

En tercer lloc, les taxes i preus públics, per prestació de serveis o per amortitzacions administratives, actualitzacions administratives, -perdó. Actualment ja formen part, també, de la hisenda comunal, i caldria desenvolupar-les.

En quart lloc, un impost sobre la radicació d'activitats econòmiques, empresarials i professionals, a partir de la fusió dels actuals impostos de radicació i taxa sobre el registre d'activitats econòmiques."

És possiblement en l'apartat de la participació comunal en els impostos estatals d'àmbit compartit on les nostres propostes que, en un primer temps no van ser pas mal vistes pel conjunt dels nostres socis de negociació, eren les més atrevides. Lamentem però que, en darrera instància, no vagin ser adoptades.

Es tractava de contemplar, a més del gravamen addicional sobre transmissions patrimonials i de l'impost de vehicles, ja existents avui, la fusió, com ja he dit, de quatre altres impostos existents en l'actualitat en dos impostos d'àmbit estatal compartit: l'impost sobre els rendiments de les activitats empresarials i professionals i l'impost sobre la propietat immoble -aquests dos reemplaçant els dos comunals i els dos governamentals existents avui en dia.

En el document proposàvem diverses solucions per poder posar en funcionament els mecanismes de transició per passar d'un sistema a l'altre sense grans traumes.

I acabàvem dient que: "la tercera font d'ingressos dels comuns" havien "de ser les transferències corrents procedents de l'Estat". També dèiem que "establir un límit a l'endeutament" ho consideràvem "adequat".

Referent a l'endeutament, ja en el decurs de les primeres reunions mantingudes, vam manifestar la nostra voluntat de posar límit no tant sols a l'endeutament dels comuns sinó també al del Govern, és a dir, al del conjunt de l'Estat.

Per més que les nostres propostes en aquest sentit van semblar que no desagradaven tampoc van prosperar.

És cert que trobar un punt d'encontre partint de posicions força diferenciades no va ser fàcil i no va deixar molt de temps per a tractar altra cosa que l'endeutament dels comuns. Al nostre entendre el fet d'haver definit el límit d'endeutament dels comuns de forma clara en la Llei, els obre les portes a beneficiar-se, ells també, dels Fons públics andorrans ja definits per llei.

Per la resta, a saber: un límit per a l'endeutament global de l'Estat, diguem que és una idea que resta en l'aire i que, qui sap, potser algun dia prosperarà.

També al llarg de les negociacions mantingudes vam proposar com un element podent facilitar i simplificar la recaptació global de l'Estat, la creació d'una Oficina de recaptació pública gestionada com a organisme autònom tant des dels comuns com des del Govern unificant així en un sol centre de recaptació, els vuit existents actuals. Una altra idea que resta potser per a més tard.

Crec que ningú no podrà pas dir que la nostra participació en aquesta negociació no hagi estat una col·laboració franca, oberta i prolífera en aportacions de tot ordre, ja sigui en propostes com les que acabo de mencionar, en iniciatives de redactats alternatius o encara en suggeriments portant a precisar o clarificar els documents que s'havien pres com a base de sortida i que eren el text elaborat inicialment per Govern i el text presentat pels comuns, això tenint en compte que en el document que vam lliurar al setembre, tal com ja hem declarat en d'altres ocasions, expressàvem la nostra disconformitat en la manera d'abordar el sistema de finançament de l'Estat, i doncs, el dels comuns que en formen part.

Com ja hem dit i deixat de manifest i explicat en més d'una ocasió considerem que, per tal d'evitar disfuncionaments que podrien, en un moment determinat, posar en perill sectors sencers de la nostra economia, cal abordar el sistema de finançament de l'Estat en la seva globalitat i no pas de manera parcial, puntual o

lacònica com s'està duent a terme des de la majoria lliberal.

Feta aquesta reserva, ja ho he dit al començar, els socialdemòcrates assumim i votarem un text que, malgrat les mancances que hi trobem, considerem que és imprescindible per al bon funcionament dels comuns.

El segon punt que volia desenvolupar, com ja he dit, és més una reflexió sobre el procediment que ha permès que el text hagi estat entrat pel conjunt dels grups parlamentaris que durant els llargs mesos l'hem estat treballant conjuntament.

Hom es pot legítimament demanar: i com ha estat possible?

Com ha estat possible que, en un dels moments més tensos de la legislatura, en particular entre els socialdemòcrates i els lliberals, s'hagi pogut arribar a tirar endavant un text sobre el qual, per altra banda, els plantejaments d'uns i altres, -plantejaments de partida- no eren pas del tot similars?

Crec que s'han donat dos punts importants que ho han fet possible i que és bo ressaltar: el primer és, que tots els grups van valorar de la mateixa manera la urgència de la Llei. Existia un problema al que calia trobar solució de manera urgent, no hi havia la política del qui dia passa, any empeny; aquesta no hi entrava. El segon és que, en el moment de proposar el consens per a elaborar el text de la Llei sobre finances comunals, el partit majoritari, que és a qui li correspon fer-ho, contràriament a com s'ha portat en d'altres assumptes que, al nostre entendre, són tan o més importants i tan o més prioritaris que el que ens ocupa avui, va fer a mans als demés grups un document escrit que recollia quina era la seva posició sobre el tema. Text al qual els demés grups vam respondre de manera similar en el moment de segellar el compromís de mirar de tirar endavant la Llei.

El que els socialdemòcrates estem demanant des de l'inici de la legislatura per poder intentar arribar a posicions conjuntes en temes molt més espinosos és això: saber de manera clara on el Govern vol anar, què pretén fer i per què?

És el saber quins són els objectius d'uns i altres que pot permetre trobar punts de confluència fins i tot en els moments més difícils, més durs, quan, per exemple, els uns no es fien dels altres perquè els fets porten a constatar que se'ls hi amaga i tergiversa la informació a la qual tenen dret, arribant fins i tot, menyspreats, burlats i enganyats com se senten, a presentar una

denúncia per davant de la Fiscalia, i quan els altres, per raó de la denúncia, no tenen cap ganes de seure a la mateixa taula que els uns.

No, no ha estat fàcil per a ningú...

Aquí deixo la meua reflexió.

La Llei no ens acaba d'agradar, pensem que es podia anar més lluny, és però la que el conjunt de forces polítiques ha estat capaç d'assumir sense trencaments en el moment de la història que ens ha tocat viure. Considerem, malgrat tot, que és una eina millor que el buit que existeix actualment, caldrà però, ser atent al desenvolupament com a la posta en funcionament i, en cas de detectar algun disfuncionament, no dubtar en modificar-la. Gràcies.

El Sr. síndic general:

A continuació pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic. El Grup Parlamentari Lliberal es satisfà avui de veure com podem, -així ho deia el Sr. Josep Dallerès-, presentar conjuntament, amb algunes reticències ja exposades pel Sr. Monegal amb el que fa referència amb el límit d'endeutament a la Llei de finances comunals. El que us parla, el president del Grup Parlamentari Lliberal farà únicament una defensa del que pensem que és una bona llei, sense fer cap més comentari que pugui interpretar-se com sortir del parlament del que és el meu punt de vista, un pas molt important, un pas molt esperat, i cal, i aquí som consellers que estem en la última legislatura, i potser val la pena fer un recordatori. La mateixa Llei de les finances comunals era una Llei de les finances comunals que es volia tirar endavant, o que es va intentar tirar endavant en la última legislatura i no es va poder. El procediment que s'ha emprat de consens amb discrepàncies ja exposades d'uns i altres, era la manera més responsable per tirar endavant una llei que en definitiva donava un marc jurídic a un marc tributari comunal, que estava, per dir-ho així, dins d'una mena d'instabilitat vis a vis del respecte més escrupulós dels preceptes constitucionals i fins i tot legals. Per tant, pel Grup Parlamentari Lliberal és una satisfacció evidentment de presentar en aquesta Cambra, amb consens de totes les forces la Llei qualificada, -perdó-, la Llei de les finances

comunals. Es tracta evidentment d'una llei fonamental per la gestió dels comuns, i per donar totes les eines d'autogovern que es deriven de la Constitució i de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. Els diferents grups parlamentaris ja van proposar el consens, -us en recordeu-, en aquesta matèria durant el debat d'investidura de l'any passat, i durant justament, a mitjans de l'any passat, es va concretar aquesta voluntat. Això demostra que ha sigut un treball llarg on hi han hagut moltes reunions, i que és veritat que hi han hagut moments de tot, però aquí ha imperat el seny i la responsabilitat de tirar una llei tan esperada com deia abans, una llei que no es va poder tirar endavant en la última legislatura. Hem treballat doncs, plegats durant un any per aconseguir la regulació de les finances comunals, aprofitant el treball previ que s'havia fet de tots els mateixos comuns i des del Govern. Per això el punt de partida, -cal recordar-ho-, va ser el text consensuat pels set comuns, tots ells junts, i sobretot amb els posicionaments, -i s'ha dit avui-, polítics de cada un dels grups parlamentaris. La Llei de finances comunals s'hi ha treballat seguint uns principis reguladors, dels quals en destaquem el principi d'autogovern, -com no pot ser d'altre-, el principi de suficiència, i sobretot el principi d'igualtat, que han determinat les posicions polítiques posteriors sobre els diferents conceptes de la Llei. A títol d'exemple, s'han regulat els tributs comunals, amb unes forquilles mínimes i màximes per a cada impost, dins dels quals s'hauran de situar tots els comuns. D'aquesta manera els comuns regularan els impostos d'acord amb les seves polítiques de despesa i d'inversió. I si em permeten, el ciutadà es veurà beneficiat en cada parròquia, en cada una d'elles. Per què? Perquè els comuns tindran més capacitat per tirar endavant els seus projectes comunals, independentment dels colors polítics de la gestió amb els quals encapçala els comuns, uns i altres, avui dia. D'altra banda, cal destacar que la Llei crea la figura de les contribucions especials perquè els propietaris, -i em sembla que és important-, es vegin directament beneficiats per inversions comunals, i també que participin en el seu cost. Em sembla que és legítim i normal. En l'apartat dels impostos comunals s'han regulat els tributs establerts en la Llei qualificada de competències dels comuns, que s'han previst unes set seccions com: a les persones de més de divuit anys, i a les persones de més de seixanta-cinc anys pel

foc i lloc, als propietaris de béns immobles inferiors a cent m² quan sigui la seva residència principal i efectiva, a les activitats agrícoles i ramaderes, en l'impost sobre la radicació. Avui no és pas un dia de fer cap comentari polític, ni de fer cap polèmica, és veritat que la crispació és la que és. Per exemple, hi havia dificultats, o hi havia plantejaments i no pas dificultats, plantejaments molt diferents, sobretot del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Vull dir avui, públicament, que agraeixo el posicionament del Grup Socialdemòcrata a fer possible conjuntament amb el Grup Mixt, -que en això hi estàvem d'acord-, el fet que hi hagi un sol criteri de pagament. Es parlava de l'agència tributària, no va ser possible. És una idea que des del Grup Parlamentari Lliberal no abandonem. També és veritat que el fet de fer-ho amb un sol impost, tots som conscients que ha creat problemes, però sortir d'una bona voluntat, i quan hi ha bones voluntats, i a més bones predisposicions, com les demostrades, per arribar a aquest consens, pel que fa el tema de la radicació, un tema que va durar llargs dies de negociació, doncs també s'ha de dir. També cal dir que per quantificar les tarifes de les taxes i els preus públics dels serveis d'àmbit comunal, s'ha fixat com a referència el cost real del servei. En el cas de les taxes, a saber: higiene pública, enllumenat, embrancament, el seu preu no pot ser superior al cost del servei prestat. I en el cas dels preus públics, com pot ser aparcaments, estacionaments en la via pública, activitats per infants i adults, escoles bressols, venda de publicacions i d'altres, el preu no pot ser inferior al cost del servei, a menys que l'interès general i social motivi l'aplicació de subvencions.

Un cop aprovada aquesta Llei els diferents comuns hauran de desenvolupar-la a base de la seva reglamentació específica mitjançant les ordinacions comunals. D'aquesta forma i seguint els preceptes de la Llei es garanteix la capacitat recaptatòria suficient per fer front a les competències comunals.

Hem treballat aquesta Llei per donar les potestats plenes als comuns i perquè actuïn dins del seu autogovern en tota la política d'inversions i de serveis d'àmbit comunal.

Per aquest motiu, i cal aquí també fer un agraïment, de la mateixa manera que fa una setmana hi havia el debat d'orientació política, segurament fins i tot el to, -que se'n va parlar molt-, i les formes d'expressar-se uns i altres podien estar per uns i pels altres més o menys

correctes. Jo també he d'agrair avui, que el Grup Mixt, tot i que té, jo diria, -i segurament el qualificatiu no és el més just-, diferències o greus diferències, o diferències evidents amb els altres grups, amb el Grup Socialdemòcrata, i amb el Grup Lliberal. Pel que fa referència a l'endeutament, el Sr. Joan Monegal en parlava, no deixa de ser, -i això s'ha d'agrair-, que el seu president, en nom de tots ells, ha fet possible que avui, deixant de presentar esmenes, i fent que el Govern, -ja ho ha dit el Sr. síndic-, no fes el seu criteri, en una setmana gairebé puguem portar aquesta llei important per tots en aquesta Cambra. Per això s'ha d'agrair, tot i que evidentment no compartim el que ha dit el Sr. Joan Monegal, i en aquest cas, doncs aquí sí que ens hem situat també, hi ha hagut un acord pel que és el límit d'endeutament amb el Grup Socialdemòcrata.

Per aquest motiu també s'ha regulat el límit d'endeutament màxim dels comuns. El còmput total d'endeutament correspon a dues vegades la seva capacitat de generar recursos, però el que és més important és que a totes les participacions per part dels comuns a partir del 5% en societats que estiguin endeutades també s'inclouran en el còmput de l'endeutament. Aquesta mesura garanteix la transparència, entenem nosaltres i la solvència dels comptes del sector públic, així com el control imprescindible de totes les despeses i inversions públiques.

Per determinar el límit d'endeutament màxim hem defugit, entenc jo, i cal reconèixer-ho, hem defugit de considerar les situacions específiques de cada parròquia, i hem regulat aquest punt de manera objectiva i igualitària per a tots els comuns, estiguin avui endeutats o no, però sí hem donat un termini d'adaptació de deu anys per a aquells comuns que avui superen el límit d'endeutament.

Sense allargar-me més Sr. síndic, voldria finalment destacar que s'ha previst també en la Llei, l'elaboració d'un cadastre en un termini de deu anys, i això donarà continuïtat a la voluntat de transparència de seguretat jurídica, com dona avui aquesta Llei en els comptes públics comunals en l'exercici del seu autogovern.

I no voldria acabar sense fer un agraïment molt especial, evidentment a tots els grups parlamentaris per haver aconseguit de tirar endavant aquesta Llei, i no ha pogut ser de forma unànime, com ja s'ha explicat i cadascun té les seves maneres de pensar, que són més que respectables, però voldria agrair al Ministeri de

Finances per tota la feina logística que ens ha prestat, perquè tot i essent una proposició de llei, amb la voluntat clara del Parlament, s'ha de recordar, i em sembla que a ningú se li escaparà la gran feina que s'ha fet des del Ministeri de Finances, i per això també un agraïment al Govern, i molt específic a la seva titular, a la Sra. Mireia Maestre. Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si el Govern desitja intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt breument per explicar que el Govern no ha emès criteri perquè coincideix plenament amb el contingut final de les dos proposicions de llei que es fan avui perquè hi ha pogut treballar. I agraeixo als grups que s'hi hagi col·laborat i que s'hagi permès que el Govern col·labori, i perquè d'aquesta manera, tal i com han fet els grups, renunciant esmenes, es permet no exhaurir els terminis, i poder..., permetre que aquesta Llei sigui votada en aquesta sessió. Coincidint amb els objectius, estic d'acord amb el que ha dit el Sr. Dallerès i el Sr. Martí, no és naturalment la que tothom voldria, com cap de les lleis més fonamentals del país és així, començant per la llei de les lleis, -la nostra Constitució-, és un bon pacte. És un pacte que permet que tots els grups s'hi trobin reconeguts, i que no tothom tingui tota la raó, ni molt menys. I pensem des de Govern que, de felicitar els grups parlamentaris per la seva important tasca que ha reproduït i repetit l'esperit dels constituents de l'any 93, per les dos lleis. Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions pels grups parlamentaris? Sí pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria sumar-me a les paraules del Sr. Martí, i agrair efectivament la participació que ha tingut des de Govern, la ministra de Finances, que ha participat a totes les reunions, conjuntament amb els grups parlamentaris.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Bé doncs, si no hi ha cap més intervenció, i havent-se demanat una votació, procedirem a la mateixa. Doncs abans a l'inici, d'aquest punt de l'ordre del dia he indicat unes modificacions, que s'incorporen al text de llei, doncs és amb aquestes modificacions, si no hi ha cap objecció, evidentment, que se sotmet a votació aquest text. Recordar només que sí és sí a la Proposició de llei, i atès que els grups parlamentaris, en aquest cas tots, han renunciat a la presentació d'esmenes, doncs serà l'aprovació de la Proposició de llei, i no a la Proposició de llei es declararia closa la seva tramitació.

Doncs tot seguit procedim a la seva votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Abstenció

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Abstenció

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Abstenció

M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Abstenció

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Vots a favor 18, abstencions 4.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies. Bé doncs, a la vista del resultat de la votació, s'aprova la Proposició de llei.

Passem doncs tot seguit al segon punt de l'orde del dia.

2- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 32/2003 del 23 de juny.

El Govern també en aquest cas ha renunciat a presentar el criteri dins del termini reglamentari previst. Aquesta Proposició, com l'anterior havent estat, doncs, també presentada conjuntament pels tres grups parlamentaris. Doncs tenen la paraula els grups per presentar la llei.

Sí Sr. Jordi Mas, pel Grup Mixt. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí gràcies Sr. síndic. Molt breument. De fet aquesta modificació és una vella aspiració, ja inclús del Consell General i de molts comuns. Entenem que la Llei de transferències, la Llei qualificada de transferències que permetia destinar tots els fons als recursos que des de Govern s'enviaven als comuns a les inversions, s'havia obviat una part important que era el cost financer d'aquestes mateixes inversions, i per tant això significava un punt de recull, un endarreriment, sobretot de l'aplicació d'aquesta Llei. Per tant, la mateixa Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en reiterades ocasions i en els informes pertinents de cada exercici ja feia referència a la proposta de poder modificar aquesta Llei, en aquest sentit.

També s'ha aprofitat, i s'incrementen una part de les despeses destinades també a activitats esportives, culturals i altres. Per tant, entenem que és de justícia, en tot cas, modificar aquesta Llei, en aquest sentit que s'ha proposat, i per tant entenem que és una bona llei. Gràcies.

El Sr. síndic general:

A continuació pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Segons ja preveia la disposició transitòria de la Llei qualificada de transferències als comuns de 1993, calia procedir a una valoració de l'aplicació de la Llei en el termini de cinc anys.

N'han passat deu. El que és cert, és que de manera reiterativa els diferents informes de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost han anat elevat al Ple del Consell General i els que aquesta ha anat aprovant des del..., presentat l'any 1995-, deixen de manifest la necessitat de modificar la Llei.

Com a membre d'aquesta comissió, havent estat nomenat ponent, vaig presentar en dues ocasions

-l'any 1998 i l'any 2000- tal proposició, no puc sinó felicitar-me del fet que aquesta arribi, finalment.

El Grup Socialdemòcrata era favorable a fer desaparèixer el percentatge que marca el text, deixant als comuns plena capacitat per a gestionar les transferències rebudes. Aprovarem tanmateix el text amb la limitació que implica passar tan sols del 15% al 30% i mantenint l'obligació de destinar la resta a finançament d'inversions.

Considerem que el fet de modificar la Llei en els termes "al finançament" dona una obertura que no tenia el text anterior i que obre la possibilitat que ja havia reconegut, de fet, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, el propi Consell General, d'una lectura menys tancada del text, permetent als comuns un marge més important d'utilització de les transferències en el temps.

El text és, indiscutiblement, una millora respecte a l'anterior, i que va en el sentit que havien marcat els diferents informes aprovats ja per aquest Consell. Evidentment li donem suport.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Moltes gràcies Sr. síndic. Ho deia ara el portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. És veritat que això ho hauríem pogut fer fa cinc anys, era gairebé un obligació. El que es diu "que val més tard que mai", n'han passat deu. Però finalment, també hi ha una modificació d'una altra llei molt important. Aquesta llei també es modifica i aquesta més que cap altra, aquesta essent una llei qualificada, -la de transferències als comuns com la de competències-, necessita gairebé d'un acord obligatori. Però no penso pas que s'hagi fet des de l'obligació sinó l'obligació des d'un punt de vista numèric dels vots que es necessita amb la doble votació que farem tot seguit, sinó perquè també hi havia una voluntat, i aquesta voluntat es va expressar, -hi ho deia molt bé el Sr. Dallerès-, i únicament en aquesta legislatura perquè amb la creació del Tribunal de Comptes, doncs segurament no se'n parlava tant des d'un punt de vista polític. Però sobretot en l'última legislatura, en el si de la Comissió Legislativa de Finances on totes les forces polítiques, -i Déu sap que eren variades en la última legislatura-, però també aquesta voluntat s'ha reafirmat amb aquest projecte de llei de canviar en el sentit de què no únicament fos un 15% el que es pogués dedicar a funcionament, sinó que passés a un 30%.

També hi ha hagut la voluntat, entenc jo, de no anar més lluny del 30% perquè la garantia principal dels diners públics que vénen del Govern és perquè els comuns facin inversió. Per tant, jo gairebé per ser esquemàtic i potser posar-hi un símbol, de cada tres pessetes que vénen de les transferències, nosaltres en la nostra llei, hem fet de tal manera que dos estiguin dedicades a inversió, i una pugui estar dedicada a l'eixugament de l'endeutament, o sinó a les despeses de funcionament. I jo penso que això és un equilibri que s'ha guardat, i que és bo.

I simplement Sr. síndic, i acabant. La presentació conjunta d'aquesta Proposició de llei demostra evidentment, -i faré una mica de referència amb tot el que ha passat aquest any, al marge de les diferències ideològiques, -que hi són-, i de les crispacions d'uns i altres variables-, els tres grups han demostrat aquí, avui, amb l'altra Llei de les finances comunals, amb alguna que altra reticència, suposo que amb aquesta, amb cap reticència, així ho espero, doncs de què som capaços d'actuar amb responsabilitat, de manera conjunta pel que és,

entenent jo, pels quals estem elegits tots plegats, ideològicament pensaments diferents, però per l'interès general. I per tant agraeixo, que evidentment, cap ni un dels polítics que hem consensuat això, falti en aquesta votació. Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir, no?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Bé, doncs en aquest cas, ja que es tracta d'una llei qualificada, doncs una llei, concretament, la qual fa referència l'article 112 del Reglament i l'article 57.3 de la Constitució, doncs procedirem a la votació. Us recordo doncs, que per l'aprovació d'aquesta Proposició de llei que ens ocupa, es requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers elegits en circumscripció parroquial, i la majoria absoluta dels consellers elegits en circumscripció nacional.

Sí és sí a la Proposició de llei, i atès que els grups parlamentaris han renunciat a la presentació d'esmenes, doncs l'aprovació de la Proposició de llei, i no és no a la Proposició de llei, i en aquest cas es declararia closa la seva tramitació.

Doncs procedim a la votació.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. secretari si voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

Vots favorables 22, dels quals 12 dels consellers elegits en la circumscripció nacional, i 10 per consellers elegits en la circumscripció parroquial.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies. Sr. secretari, doncs bé, a la vista del resultat de la votació, s'aprova la Proposició de llei. Moltes gràcies.

Havent-se acabat l'ordre del dia s'aixeca la sessió.

(Són les 11h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 821234